

ศึกษาข้อผิดพลาดการสร้างประโยคจาก “คำเหมือน-คำคล้าย” ในคำกริยาภาษาจีนที่เลือกจากคำศัพท์ HSK
ระดับ 3-4 : กรณีศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยนครพนม

A study of errors in making sentences with Chinese synonymous-similar verbs selected
from HSK 3-4 vocabulary: A case study of second-year Chinese majors
at Nakhon Phanom University

ณัฐกานต์ บรมสำลี¹ และ ปรียากร บุญธรรม^{2*}
Nattakan Boromsamlee¹ and Preeyakorn Boontham^{2*}

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อผิดพลาด การใช้คำเหมือน-คำคล้ายกริยาภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยนครพนม และนำข้อผิดพลาดมาพัฒนาการเรียนการสอนคำเหมือน-คำคล้ายกริยาภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยนครพนม จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ให้นักศึกษาเลือกเติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์ ตอนที่ 2 ให้นักศึกษาเลือกประโยคที่แปลจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนได้ถูกต้อง

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยนครพนม มี 2 ข้อดังนี้ 1) ด้านการโครงสร้างไวยากรณ์ นักศึกษาไม่เข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์ ทำให้เกิดข้อผิดพลาด เช่น โครงสร้างที่ใช้กับคำกริยา ประเภทของกรรมที่ใช้กับคำกริยา ประเภทของคำที่ใช้คู่กับคำกริยา 2) ด้านความหมาย คำศัพท์แต่ละคำจะเน้นความหมายที่แตกต่างกัน ส่งผลให้นักศึกษาไม่สามารถแยกความหมายที่แตกต่างกันได้อย่างชัดเจน จึงเป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาเลือกใช้คำผิดประเภทและไม่เหมาะสมกับรูปประโยค ซึ่งสาเหตุของข้อผิดพลาดนี้เกิดจากการได้รับอิทธิพลมาจากภาษาแม่และรูปแบบการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสม

คำสำคัญ : การศึกษาข้อผิดพลาด, คำกริยาภาษาจีน, คำเหมือน-คำคล้าย, คำศัพท์ HSK 3-4, นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยนครพนม

Received : 17 ตุลาคม 2565

Revised : 1 ธันวาคม 2565

Accepted : 19 ธันวาคม 2565

¹ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม, The fourth-year Chinese Program students in Faculty of Liberal Arts and Science, Nakhon Phanom University

^{2*} อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม, Chinese Instructor in Faculty of Liberal Arts and Science, Nakhon Phanom University

*Corresponding author: poona_chi@hotmail.com

ABSTRACT

The purposes of this research were to study errors in using Chinese synonymous-similar verbs of the 2nd year Chinese majors at Nakhon Phanom University and to apply the errors to the development of Chinese synonymous-similar verb teaching and learning. The subjects of the research were 2nd year Chinese majors at Nakhon Phanom University. The instrument for data collection was a developed questionnaire which was divided into 2 parts; Part 1 Sentence Completion and Part 2 Selection of Correct Thai-Chinese Translation.

The findings revealed two major errors in selecting Chinese verbs with synonymous or similar meanings. 1) Grammatical structures: The subjects did not fully understand grammatical structures. This directly caused errors such as grammatical structures with appropriate verbs, verb-object collocations, and types of words to collocate with verbs. 2) Semantics: Each term has its own meaning emphasis. The subjects could not clearly distinguish between different meanings. For this reason, they chose wrong types of words which were inappropriate for sentence structures. The findings indicated that these errors were influenced by the mother tongue and improper teaching and learning methods.

Keywords: error analysis, Chinese verbs, synonymous-similar words, HSK 3-4 vocabulary, second year Chinese majors, Nakhon Phanom University

บทนำ

สังคมโลกในปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ จากผลสำรวจล่าสุดในปี 2019 พบว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่มีผู้คนทั่วโลกใช้งานกว่า 1 พันล้านคน ซึ่งมากที่สุดเป็นอันดับ 2 รองจากภาษาอังกฤษ เนื่องจากประเทศจีนเป็นประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ ทำให้ผู้คนนิยมใช้ภาษาจีนในการติดต่อเจรจาธุรกิจ และมีแนวโน้มว่าจะมากขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้นการพูดภาษาจีนได้ ย่อมถือว่ามีประโยชน์อย่างยิ่ง ไม่เพียงแต่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั่วไปแล้ว เราสามารถใช้ภาษาเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ทั้งในระดับบุคคล และระดับประเทศ เช่น การศึกษาความรู้วิทยาการ การประกอบธุรกิจการลงทุน และการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ

ปัจจุบันการสอนภาษาจีนในประเทศไทยได้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมีการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีนกันอย่างแพร่หลาย จากสถิติของกระทรวงศึกษาธิการระบุว่า ปัจจุบันมีชั้นเรียนภาษาจีนทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชนนับตั้งแต่ระดับอนุบาลศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา ทั่วประเทศมากกว่า 400 แห่ง กลายเป็นกระแสการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่ได้รับความนิยมจากผู้เรียนเป็นจำนวนมาก แม้ว่าจะมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนภาษาจีนมากขึ้น ภาพรวมนักศึกษาไทยใช้ภาษาจีนติดต่อสื่อสารได้ดีในระดับหนึ่ง แต่ปัญหาหนึ่งที่พบคือผู้สำเร็จการศึกษาสาขารภาษาจีนส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคุณภาพ กล่าวคือประเทศไทยยังมีการปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในหลายประเด็น อาทิเช่น ด้านหลักสูตร ตำราแบบเรียนและสื่อการสอนคุณภาพผู้เรียนและคุณภาพครูผู้สอน เป็นต้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงมีผู้เรียนหลายคนยังคงมีปัญหาและข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้ไวยากรณ์ที่มีความซับซ้อนและคำศัพท์ที่

หลากหลาย โดยเฉพาะคำศัพท์ภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน เนื่องจากคำเหล่านี้มีความซับซ้อนมักสร้างความสับสนให้แก่ผู้เรียนจนเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีน

จากข้อมูลดังกล่าว ที่เราสังเกตเห็นปัญหาในการใช้ คำเหมือน-คำคล้ายภาษาจีน เราจึงทำการศึกษาวิจัยหัวข้อนี้ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยนครพนม โดยจะให้ทำแบบทดสอบการใช้คำเหมือน-คำคล้ายกริยาภาษาจีน เพื่อหาข้อผิดพลาดและนำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องการใช้คำเหมือนคล้ายภาษาจีนในระดับปริญญาตรีนี้ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดการสร้างประโยคจาก “คำเหมือน-คำคล้าย” ในคำกริยาภาษาจีนที่เลือกจากคำศัพท์ HSK ระดับ 3-4 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยนครพนม
2. เพื่อนำข้อผิดพลาดมาพัฒนาการเรียนการสอนคำเหมือน-คำคล้าย ในรายวิชาไวยากรณ์จีน

ขอบเขตของการวิจัย

1. วิเคราะห์การสร้างประโยคจาก “คำเหมือน-คำคล้าย” ในคำกริยาภาษาจีนที่เลือกจากคำศัพท์ HSK ระดับ 3-4 จากหนังสือรวบรวมคำศัพท์ HSK 1-6 ที่เรียบเรียงโดยอาจารย์ เหมินจิงเหวิน โดยเลือกคำกริยาที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกัน จำนวน 14 คู่
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยนครพนม จำนวน 30 คน ที่ผ่านการเรียนภาษาจีนเบื้องต้น 1-2 โดยใช้แบบเรียนของอาจารย์เหมินจิงเหวินมาแล้ว

วิธีดำเนินการวิจัย

- การศึกษาวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่
1. สํารวจคำเหมือน-คำคล้ายในคำกริยาภาษาจีนที่เลือกจากคำศัพท์ HSK ระดับ 3-4 จากหนังสือรวบรวมคำศัพท์ HSK 1-6 ที่เรียบเรียงโดย อาจารย์ เหมินจิงเหวิน

โดยเลือกคำกริยาที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกันจำนวน 14 คู่ ซึ่งประกอบด้วย

1. 了解—理解	2. 表达—表示
3. 举办—举行	4. 认为—以为
5. 帮助—帮忙	6. 拿—带
7. 满意—满足	8. 知道—懂
9. 要—想	10. 说告—诉
11. 肯定—确定	12. 打算—计划
13. 发生—产生	14. 感觉—感受

2. ออกแบบแบบทดสอบ
3. เก็บข้อมูลจากแบบทดสอบ
4. วิเคราะห์และอภิปรายผล
5. สรุปผลและเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นวิเคราะห์ศึกษาข้อผิดพลาดการใช้คำเหมือน-คำคล้ายกริยาภาษาจีน ในคำศัพท์ HSK 3-4 : กรณีศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยนครพนม โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบจำนวน 2 ตอน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลในตัวแปรต่าง ๆ ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้การศึกษาเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลแบบทดสอบที่ 1

ตารางที่ 1 : ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบที่ 1

ข้อที่	คู่คำกริยา	ตอบถูก		ตอบผิด	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1	了解—理解	13	43.3	17	56.7
2		13	43.3	17	56.7
3	表达—表示	15	50	15	50
4		15	50	15	50
5	举办—举行	16	53.3	14	46.7
6		21	70	9	30
7	认为—以为	18	60	12	40
8		16	53.3	14	46.7

9	帮助	21	70	9	30
10	帮忙	16	53.3	14	46.7
11	拿	16	53.3	14	46.7
12	带	16	53.3	14	46.7
13	满意	20	60.7	10	33.3
14	满足	20	60.7	10	33.3
15	知道	22	73.3	8	26.7
16	懂	21	70	9	30
17	要想	21	70	9	30
18	想	21	70	9	30
19	说	25	83.3	5	16.7
20	告诉	25	83.3	5	16.7
21	肯定	22	73.3	8	26.7
22	确定	23	76.7	7	23.3
23	打算	21	70	9	30
24	计划	22	73.3	8	26.7
25	发生	20	66.7	10	33.3
26	产生	18	60	12	40
27	感觉	28	93.3	2	6.7
28	感受	25	83.3	5	16.7

จากการทดสอบวัดความสามารถทางการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (คำเหมือน-คำคล้าย) ในตอนที่ 1 ปัญหาที่พบคือ นักศึกษาขาดความเข้าใจทางด้านความหมาย เช่น คำศัพท์ความหมายใกล้เคียงกัน แต่หน้าที่ทางด้านไวยากรณ์แตกต่างกัน ทำให้การสร้างประโยคหรือการวางตำแหน่งในประโยคไม่เหมือนกัน

2. ข้อมูลแบบทดสอบที่ 2

ตารางที่ 2 : ตารางแสดงข้อมูลการตอบแบบทดสอบที่ 2

ข้อที่	คู่คำกริยา	ตอบถูก		ตอบผิด	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	了解 理解	17	56.7	13	43.3
2	表达 表示	19	63.3	11	36.7
3	举办 举行	17	56.7	13	43.3
4	认为 以为	21	70	9	30
5	帮助 帮忙	23	76.7	7	23.3

6	拿带	22	73.3	8	26.7
7	满意 满足	23	76.7	7	23.3
8	知道 懂	20	66.7	10	33.3
9	要想	23	76.7	7	23.3
10	说 告诉	26	86.7	4	13.3
11	肯定 确定	21	70	9	30
12	打算 计划	15	50	15	50
13	发生 产生	18	60	12	40
14	感觉 感受	16	53.3	14	46.7

จากการทดสอบวัดความสามารถทางการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (คำเหมือน-คำคล้าย) ในตอนที่ 2 ปัญหาที่พบมีดังนี้

คู่กริยาที่ 1 了解 และ 理解 อัตราการตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 56.7 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง 了解 และ 理解 ได้ในระดับหนึ่ง แต่ปัญหาของนักศึกษาในการใช้คำว่า 了解 และ 理解 คือ การเลือกใช้ระดับให้เหมือนสมกับประโยค

คู่กริยาที่ 2 表达 และ 表示 อัตราการตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 63.3 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง 表达 และ 表示 ได้ในระดับหนึ่ง แต่อาจจะยังไม่เข้าใจครบถ้วนและลึกซึ้งเพียงพอ

คู่กริยาที่ 3 举办 และ 举行 อัตราการตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 56.7 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง 举办 และ 举行 ได้ในระดับหนึ่ง แต่อาจจะยังไม่เข้าใจครบถ้วนและลึกซึ้งเพียงพอ

คู่กริยาที่ 4 认为 และ 以为 อัตราการตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 70 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง 认为 และ 以为 ได้ในระดับหนึ่ง แต่อาจจะยังไม่เข้าใจครบถ้วนและลึกซึ้งเพียงพอ

คู่กริยาที่ 5 帮助 และ 帮忙 อัตราการตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 76.7 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง 帮助 และ 帮忙 ได้ในระดับหนึ่ง แต่อาจจะยังไม่เข้าใจครบถ้วนและลึกซึ้งเพียงพอ

คู่กริยาที่ 6 拿 และ 带 อัตราการตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 73.3 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง 拿 และ 带 ได้ในระดับหนึ่ง

คู่กริยาที่ 7 满意 และ 满足 อัตราการตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 76.7 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง 满意 และ 满足 ได้ในระดับหนึ่ง แต่อาจจะยังไม่เข้าใจครบถ้วนและลึกซึ้งเพียงพอ

คู่กริยาที่ 8 知道 และ 懂 อัตราการตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 66.7 นักศึกษาสามารถเลือกใช้คำกริยา 知道 และ 懂 ได้ในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่เข้าใจความแตกต่างของคำกริยาดังกล่าวได้อย่างสมบูรณ์

คู่กริยาที่ 9 要 และ 想 อัตราการตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 76.7 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง 要 และ 想 ได้ในระดับหนึ่ง

คู่กริยาที่ 10 说 และ 告诉 อัตราการตอบถูกสูงถึงร้อยละ 86.7 จากข้อมูลในตารางข้างต้น นักศึกษาน่าจะสามารถแยกความแตกต่างระหว่าง 说 และ 告诉 ได้เป็นอย่างดี

คู่กริยาที่ 11 肯定 และ 确定 อัตราการตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 70 ซึ่งมีค่าลดลงจากแบบทดสอบตอนที่ 1 เล็กน้อย รูปแบบของคำถามที่เปลี่ยนไปอาจส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อการเลือกคำตอบของนักศึกษา นักศึกษาสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง 肯定 และ 确定 ได้ในระดับหนึ่ง แต่อาจจะยังไม่เข้าใจครบถ้วนและลึกซึ้งเพียงพอ

คู่กริยาที่ 12 打算 และ 计划 อัตราการตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 50 ซึ่งมีค่าลดลงจากแบบทดสอบตอนที่ 1 จึงมีความเป็นไปได้ว่า นักศึกษาสามารถเลือกใช้คำกริยา 打算 และ 计划 ได้ในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่เข้าใจความแตกต่างของคำกริยาดังกล่าวได้อย่างสมบูรณ์

คู่กริยาที่ 13 发生 และ 产生 อัตราการตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 60 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง 要 และ 想 ได้ในระดับหนึ่ง แต่อาจจะยังไม่เข้าใจครบถ้วนและลึกซึ้งเพียงพอ

คู่กริยาที่ 14 感觉 และ 感受 อัตราการตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 53.3 ซึ่งมีค่าลดลงจากแบบทดสอบตอนที่ 1 อย่างชัดเจน จึงมีความเป็นไปได้ว่า รูปแบบของคำถามที่เปลี่ยนไปอาจส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อการเลือกคำตอบของนักศึกษา

จากการตอบแบบทดสอบสามารถสรุปการสร้างประโยคจาก จาก “คำเหมือน-คำคล้าย” ในคำกริยาภาษาจีนที่เลือกจากคำศัพท์ HSK ระดับ 3-4 จากหนังสือรวบรวมคำศัพท์ HSK 1-6 ที่เรียบเรียงโดย อาจารย์ เหวินจิ่งเหวิน โดยเลือกคำกริยาที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกัน จำนวน 14 คู่ ซึ่งจากแบบทดสอบทั้ง 2 ตอน พบว่า นักศึกษาอาศัยเพียงความหมายในการสร้างประโยค โดยนักศึกษาไม่สามารถแยกความแตกต่างของ “คำเหมือน-คำคล้าย” ในคำกริยาภาษาจีนได้ เช่น ไม่มีคำกริยาคู่ไหนที่มีอัตราการตอบถูกสูงเหมือนกันทั้งหมด แสดงให้เห็นว่า นักศึกษายังขาดทักษะในการแยกแยะความแตกต่างระหว่างคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน หรืออาจขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาข้อผิดพลาดการใช้คำเหมือน-คำคล้ายกริยาภาษาจีน ในคำศัพท์ HSK 3-4 โดยวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาข้อผิดพลาด การใช้คำเหมือน-คำคล้ายภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยนครพนม 2) เพื่อนำข้อผิดพลาดมาพัฒนาการเรียนการสอนคำเหมือน-คำคล้ายกริยาภาษาจีน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและผลวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยนครพนม รหัส 63 จำนวน 30 คน และงานวิจัยนี้แบ่งการศึกษาออกเป็นออกเป็น 2 ด้าน คือด้านการโครงสร้างไวยากรณ์และด้านความหมาย

1. ด้านโครงสร้างไวยากรณ์

1.1 โครงสร้างประโยคที่ใช้กับคำกริยา

จากการวิเคราะห์ผลการทำแบบสอบถามพบว่า นักศึกษาเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันผิดพลาดเพราะไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างด้านโครงสร้างของ

ประโยคที่ใช้ร่วมกับคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน เนื่องจากคำกริยาบางคำมักปรากฏอยู่ในโครงสร้างประโยคที่มีลักษณะเฉพาะตัว หากไม่รู้เงื่อนไขหรือข้อจำกัดดังกล่าว อาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเลือกใช้กริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Liu Wei (文薇, 2015) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อผิดพลาดของการใช้คำกริยาวิเศษณ์ของนักศึกษาไทย เนื่องจากไวยากรณ์จีนนั้นค่อนข้างยาก จึงทำให้ผู้เรียนที่เพิ่งเริ่มเรียนเกิดความสับสนถึงหลักการใช้คำแต่ละชนิด

1.2 ประเภทของกรรมที่ใช้ในประโยค

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาไม่ทราบว่าในภาษาจีนคำกริยาบางคำสามารถใช้คู่กับกรรมได้บางประเภท คำกริยาบางคำสามารถใช้ได้กับกรรมทุกประเภท บางคำสามารถใช้ได้เฉพาะกับกรรมที่มีความหมายเชิงรูปพจน์หรือนามธรรมเท่านั้น บางคำใช้ได้ทั้งความหมายเชิงรูปพจน์และนามธรรม บางคำใช้ได้เฉพาะกับกลุ่มบุคคลตนเองหรือผู้อื่น เป็นต้น

1.3 ประเภทของคำที่ใช้คู่กับคำกริยา

จากผลวิเคราะห์พบว่า นักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในความแตกต่างด้านคำวิเศษณ์ที่ใช้ร่วมกับคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน กล่าวคือ คำกริยาและคำวิเศษณ์บางคำมักใช้คู่กันเสมอ ซึ่งคำกริยาอื่นที่มีความหมายใกล้เคียงไม่สามารถใช้กับคำวิเศษณ์นั้นได้

คำกริยา 要 และ 想 มีความแตกต่างด้านคำวิเศษณ์ที่นิยมใช้ร่วมกัน กล่าวคือ คำว่า 想 สามารถใช้กับคำวิเศษณ์บอกระดับ 很 ได้ ส่วน 要 ไม่สามารถใช้กับคำวิเศษณ์บอกระดับ 很 ได้ ลักษณะการใช้ที่พิเศษนี้ เป็นอีกสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาเลือกใช้คำผิดพลาด

2. ด้านความหมาย

นักศึกษาจำนวนมากเลือกใช้กริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันผิด เพราะขาดความรู้ความเข้าใจด้านความหมายที่ถูกต้อง ทั้งนี้สามารถเป็นสาเหตุของปัญหาดังกล่าวได้เป็น 1 ประเภทได้แก่ การเน้นความหมายแตกต่างกัน

2.1 การเน้นความหมายแตกต่างกัน

ข้อผิดพลาดจากการเน้นความหมายที่ต่างกัน เช่น คำกริยา 举办 เน้นที่ผู้จัดงานหน่วยงาน หรือองค์กร ในขณะที่ 举行 เน้นการดำเนินการและปฏิบัติการกิจกรรมต่าง ๆ คำกริยา 满意 เน้นความพอใจของตัวเองที่มีต่อสิ่งอื่น ในขณะที่ 满足 เน้นการแสดงความพอใจของตัวเองด้วยความแตกต่างเหล่านี้ที่นักศึกษาไม่สามารถแยกความหมายที่ต่างกันได้อย่างชัดเจน จึงเป็นสาเหตุที่นักศึกษาเลือกใช้คำผิด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเบญญาทิพย์ (2561) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาวิเศษณ์พ้องความหมาย

3. สาเหตุของข้อผิดพลาด

3.1 การถ่ายโอนจากภาษาแม่

ภาษาแม่เป็นสิ่งที่มียุทธศาสตร์ต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียน เนื่องจากความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาเป้าหมาย ส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดในการเรียนขึ้น เช่น 感觉 และ 感受 นักศึกษาทราบเพียงว่าสามารถแปลเป็นภาษาไทยได้เหมือนกันคือ รู้สึก หากแต่ขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันชุดนี้ เป็นต้น หากผู้เรียนไม่เข้าใจไวยากรณ์อย่างถ่องแท้ ก็มักจะใช้ภาษาแม่ในการแปลภาษาที่สองหรือสาม ซึ่งตรงกับทฤษฎี 母语干扰 ผู้เรียนจึงแต่งประโยคจากความเคยชินของภาษาตนเป็นหลัก

3.2 รูปแบบการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสม

เนื่องจากคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมีความซับซ้อน ต้องอาศัยทักษะและประสบการณ์ในการเรียนรู้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้มีจำนวนไม่มากนัก หากให้ผู้ที่ไม่มีความเชี่ยวชาญมาอธิบายรายละเอียด อาจทำให้ได้รับข้อมูลไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ อีกทั้งปัญหาด้านการสื่อสารกับอาจารย์ชาวต่างชาติ ทำให้มีช่องว่างทางการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย ศึกษาข้อผิดพลาดการใช้คำเหมือนคำคล้ายกริยาภาษาจีน ในคำศัพท์ HSK 3-4 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยนครพนม พบว่าปัญหาของการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษา เกิดจากนักศึกษาไม่คำนึงถึงความแตกต่างด้านความหมายและวิธีการใช้ ขาดความรู้ความเข้าใจ นอกจากนี้

ยังมีปัญหาโครงสร้างทางไวยากรณ์ของคำกริยาที่แตกต่างกัน
กันอีกด้วย ผู้วิจัยเห็นว่าควรปรับการเรียนการสอนที่สามารถ

สร้างความรู้ความเข้าใจความแตกต่างของคำกริยาที่มี
ความหมายใกล้เคียงกันให้แก่นักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- นิตยา กาญจนวรรณ. (2548). การวิเคราะห์โครงสร้างภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เบญญาทิพย์ ศุภะกะสิน. (2561). ข้อผิดพลาดการใช้คำกริยวิเศษณ์พ้องความหมายในภาษาจีน. วารสารมนุษยศาสตร์
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 35(1) มกราคม – เมษายน 2561
- เสี้ยว อานดำ. (2004). ไวยากรณ์จีน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ทฤษฎี
- ประพัฒน์ มโนมัยวิบูลย์. (2545). ไวยากรณ์จีนกลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด.(2543). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น. 2545. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยา
สาส์น.
- เหียน จิ่งเหวิน. (2558). สุตยอดคัมภีร์ไวยากรณ์จีน ฉบับสมบูรณ์. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- สุขดี มณีกาญจนสิงห์. (2543). ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีนของนิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 3 และ
4 วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต. คณะอักษรศาสตร์: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Liu Wei. (2015). Analysis of Chinese Mode Adverbs Errors in Thai Universities. Tianjin Normal University.